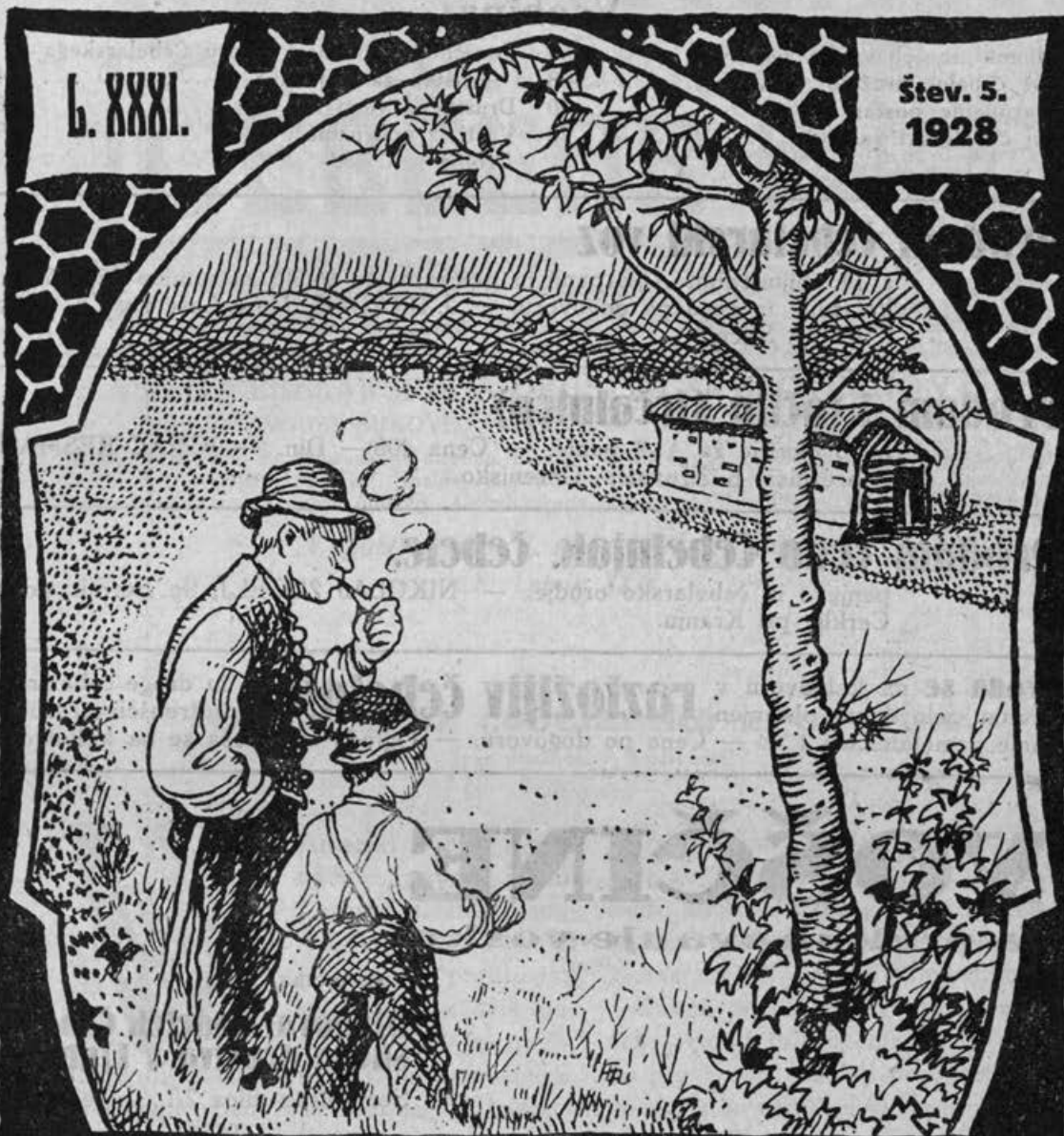

L. XXXI.

Štev. 5.
1928

 SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Odlomki iz čebelarke zgodovine	65	Poročilo o občnem zboru Čebelarkega	
Moč čebelne družine	68	društva za Slovenijo	74
Opazovalne postaje	70	Društvene vesti	78
Moj čebelarški začetek	72	Vesti iz podružnic	79
		Drož	79

Prodaj čebelarški voz

z 11 obljudenimi A.-Ž. panji in pločevinasto točilo za romiče 22×27 cm.
Pojasnilo in cena po dogovoru. — J. BRADAC, Male Leše šte. 8, pošta
Krka pri Stični.

Prodaj 1 točilo (trčalnice)

na 3 okvirje za A.-Ž. panje. — Cena 400.— Din. — IGNAC RESMAN,
Zabreznica, p. Žirovnica, Gorenjsko.

Prodaj ceno čebelnjak, čebele.

panjevo in čebelarke orodje. — NIKOLAJ ŽUGELJ, Sp. Bernik, pošta
Cerklje pri Kranju.

Proda se na kolodvoru v Kranju, zelo dobro ohranjen **razložljiv čebelnjak** in druge čebelarke
potreščine, različne panje, izmetalnice i. t. d. — Cena po dogovoru. — Ogleda in vpraša se na kolodvoru.

VOŠČINE

za prekuhanje voska

sprejema

Blagovni oddelk Čebelarkega društva v Ljubljani

Semeniška ulica 2/I., poleg stolne
cerkve.

Blagovni oddelk Čebelarkega društva v Ljubljani

poleg stolne cerkve

sprejema

vosek v zameno za satnice

proti malenkostnemu doplačilu za delo.

Kupuje tudi vosek in ga plačuje po najvišjih cenah.

Dalje sprejema voščine za prekuhanje v vosek.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUIJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je nastavljeni na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarstvo potrebščine: Blagovni oddelk „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, lugoslov. knjigarna.

V Ljubljani, dne 1. maja 1928. / Številka 5.

Letnik XXXI.

Odlomki iz čebelarke zgodovine.

Ivan Jurančič v Andrencih.

(Konec.)

Ameriki je panj s premičnim satom izumil Lorenzo Lorain Langstroth l. 1851. Tudi on je začel s preprostim satnikom ter šele pozneje prešel na okvir.

Ali je bil Langstrothov izum samostojen, torej napravljen brez znanja o Dzierzonovem izumu, je nedognano in nas naj ne zanima, ker za nas Evropece nima posebnega pomena.

To je torej v kratkem vsa zgodovina premičnega sata. Čeprav so nekateri imeli že pred Dzierzonom tako ali slično idejo, se vendar nikomur ni posrečilo, da bi bil sestavil dober in poraben panj s premičnim delom. Dzierzonov izum seveda izpočetka tudi ni bil popoln, a baš njegova enostavnost, priprostost ga je storila porabnega. Vztrajnost ter razum Dzierzona in sovrstnikov sta ustvarila v teku desetletij panj, kakršen imamo danes. Načelo premičnosti satov ostaja ne-

izpremenjeno, vse drugo pa: panji in satniki se izpreminjajo. Nastajajo najrazličnejši, dobri in slabi, koristni in nepotrebni sistemi, kakršni so pač primerni krajevnim razmeram ali ugaajo človeškemu muham.

Kakor je Nikolaj Kopernik z ugotovitvijo vrtenja in kroženja zemlje okoli sonca povzročil vseobči preokret v zvezdoznanstvu in zemljepisju ter je »solnce ustavil in zemljo premaknil« (solis stator, terrae motor), tako je Dzierzonov izum premičnega sata povzročil popoln preobrat v čebelarski teoriji in praksi. Ves izobraženi čebelarski svet to priznava. Premični sat bo pa čebelarstvu služil in koristil do konca dni! Pravično misleči čebelarji se bodo vedno hvaležno in dostojno spominjali dr. Dzierzona. Ako mu izkuša kdo ta ugled manjšati ali resnične zasluge tajiti, se le sam smeši ter kaže svojo plitvost. Kdo izmed izobraženega sveta si upa danes trditi, da Gutenberg ni izumitelj tiskarske umetnosti, dasi so Kitajci že 800 let prej znali tiskati? Ali

kitajsko tiskanje je bilo le s celimi ploščami, Guttenbergovo pa s posameznimi premičnimi črkami: prava prispodoba za panj s trdnim in premičnim delom. Ali hoče kdo Kolumbu odkritje Amerike utajiti, ker so mnogo let pred njim bili tam drugi mornarji?

»Pčela« piše dalje (str. 179): »Znanstveno dokazan je samo pojav partenogeneze pri čebelah, vse druge trditve in hipoteze Dzierzonovega nauka in njenih privržencev so že davno ovržene.« Dzierzonovi naravoslovski nauki obsegajo samo tole: 1. Matica stavi v normalnem stanju jajčeca za čebele, trote in svoje naslednice: matice. 2. Partenogeneza, t. j. troetje nastanejo iz neoplojenih jajčec. 3. Matica določa jajčecu spol s tem, da jih oplodi ali neoplodi. To je vse, drugega ni nič Dzierzon učil. Druge malenkosti, ki jih je Dzierzon pisal, so le praktičnega pomena ter se izpreminjajo po razmerah časa, metode čebelarjenja in panjevega sestava. Kdor o Dzierzonovih naukih kaj več trdi, kaže nedvednost ali pomen naukov namenoma pači ali pa celo neresnico podtika, kakor se je v omenjenem članku ponovno zgodilo, na pr. da matica ali čebele delajo zavestno (svijesno), da pripisuje čebelam um, inteligenco, da matica »vlada« itd. Kaj takega Dzierzon ni nikdar trdil, to se mu le podtika iz prozornega namena. Ako piše, da »mamica spol jajčecu določi s tem, da ga oplodi ali oploditvi odtegne«, s tem še ni rečeno, da stori to z umom ali da se pri tem zaveda namena, oziroma posledice. A nekaj drugega moramo sklepati iz tega. Ali v čebelni družini ni spolnih čuvstev? Tisti »modrijani«, ki vidijo, da se v čebelnem panju vrši vse to mehanično, naj se spomnijo, da se oprijemajo starih bajk, naravne zakone pa teptajo in smešijo, poleg tega pa se nazivajo »novoskolce«! — Kakor matica tako trot, tako čebela spolno čuti. Matico vodi spolno čuvstvo, da jajce oplodi ali neoplojeno odloži, ako izhod iz semenske mošnjice zapre. Ali je to težje mogoče nego tisti namišljeni mehanični Bugarskijev »pri-

tisk«? Odkod pa prihaja potem tisti »pri-tisk«, kateri čebele prisili, da odprtine maticnih in trotjih celic zožijo? — Čebele vodi istotako naravni spolni nagon, da gradijo, oziroma pripravijo in ocedijo najprej čebelne celice, potem kadar razvoj družine zahteva trotovske in slednjič maticne celice. Matica pa po naravnem nagonu, po spolnem čuvstvu — ne po razumu — celice razločuje. Da je v živalski duševnosti še marsikaj nejasnega in zagonetnega, priznavajo tudi največji naravoslovci. Da pa žival ima voljo, hotenje, ne da bi morala imeti tudi pamet, o tem pa ni dvoma. Čebela hoče svojim nagonom zadostiti; ako pride v sobi ali čebelnjaku k oknu, hoče ven; ako je razdražena hoče pičiti itd. Čebela ima torej voljo, pa ne proste, ampak njena volja je omejena po prirojenih nagonih. Saj še človeška volja ni popolnoma prosta, kakor se vobče govori. Njegova volja je često omejena po umu, vesti ali kaki zunanji sili. Ako poslušam um, ne morem storiti kaj neumnega; ako poslušam vest, ne morem storiti krivice, škodovati komu na premoženju ali časti, mu vedoma podtikati resnice, mu kršiti ugled itd.

O Bugarskem piše »Pčela« obširno, kako je s svojim odkritjem »rešil zagonetko«, da otvori celic vplivajo na matico, da jajce oplodi ali neoplojeno odloži. O tem predmetu je dovolj odgovoril g. urednik v »Slovenskem Čebelarju« l. 1927., št. 7, dodam le še toliko, da pisec v »Pčeli« matici odreka tisto zmožnost, ki jo v še bolj komplicirani obliki čebelam natveza.

V letniku 1927 opisuje »Pčela« v članku »Život i razvoj pčelca«, ki se razteza skozi ves letnik, Gerstungovo teorijo. Pri tem seveda povzdiguje Gerstunga, pobija pa Dzierzona ter mu podtika stvari, katerih on nikdar ni pisal ali učil. Odveč je povzdigovati onega, kdor se povzdiguje sam. Gosp. urednik je v »Slov. Čebelarju« leta 1925., št. 3, str. 48 pisal o Gerstungu med drugim: »Seveda ni pozabil sam sebi pokaditi tudi topot, kakor je bila že vedno njegova navada.« Urednik »Nördlg. Bztg.«

1897, št. 12, str. 140, piše: »Stvaritelj svoje teorije (Gerstung) ni vprašal, koliko in komu koristi, temveč vodilo ga je stremljenje, da se pokaže prav impozantnega ter obrne pozornost nase. Kdor je čital čebelarske časnike od l. 1890, dalje, se je neprijetno prepričal, da je Gerstung nastopal s takim tonom, kakršen izobražencu ne pristoji. Pohlep po prioriteti in slavi mu je močno zasenčil delovanje in zasluge. Dr. Zander, eden največjih strokovnjakov današnje dobe, piše v »Leipz. Bztg.« 1926, št. 1, str. 26: Veliko tega, kar je Gerstung v življenju mislil, pisal in izvršil, je leglo z njim vred v grob, ostalo bo pa v doglednem času zapadlo pozabi. — Dolžnost ostalih pa bodi, da iz minljivega izberejo tisto, kar je za trajnost vredno, in to ohranijo za bodočnost. — Ako presojamo Gerstungovo »zapuščino«, smemo mirno priznati, da je — kakor mi vsi — mnogokrat taval v zmoti ter s svojimi nazori zgrešil pravi cilj. Ali nekaj mu priznavajmo! Vsa njegova teorija je izražena v kratkem stavku: »Čebelna družina ni od ljudi narejena skupina, temveč sama iz sebe vzrasla družina, ki v skupnosti vživa življenje in usodo.«

Da se spis preveč ne raztegne, naj zadržim, da omenim le še nekoliko najbolj kričečih točk iz rečenega članka v »Pčeli«. V 3. številki, stran 35 čitamo: »Ona (matica) se razvila u pravu mašinu za leženje jaja.« — V čebelni družini, kjer se na eni strani pojmuje vse »organično« in po »stroгих naravnih zakonih«, na drugi strani pa mehanični pojavi: žival postane mašina! To so nazori, ki se z znanstvom nikakor ne strinjajo ter se od priznane vede le oddaljujejo. Matica kot živo bitje čuti, se ravna po naravnem spolnem nagonu in vrši svojo nalogo. Na isti strani, tretji odstavek, stoji: »več je ona (matica) samo poluženka... i svaka radilica poluženka. Jedna i druga su kao individui potpuno razviti insekti.« — Kako je to mogoče? Najprej »poluženka«, potem pa naenkrat »potpuno razviti insekt«! Zakaj matica poluženka? To-

rej ker ne izvršuje vseh funkcij materinstva! Pojdimo pogledat med ljudi, zlasti v višje, najvišje kroge, koliko bomo našli mater, ki ne vršijo prav nič več funkcij materinstva kakor čebelna matica, vse drugo prepuščajo dojilji, pestunji, vzgojitelju, učitelju itd. Kdo se predrzne reči taki supermoderni materi, oziroma komodni dami, da je »poluženka«? Gotovo bi imel opraviti s sodiščem radi žaljenja časti. Koliko je še onih, ki se nočejo ali ne morejo poslužiti funkcij materinstva in bi si na noben način ne pustile očitati spolnega polovičarstva! — Matica, najpopolnejše in najvažnejše bitje v čebelni družini, pa »poluženka«! — Kje je potem popolni ženski spol v čebelni družini? — Dvomim, da bi tak spis delal čast jugoslovanskemu strokovnemu časopisu!

Kaj pa je potem s troti? Morebiti od tisoč trotov eden vrši »funkcijo očetovstva« in še to plača s trenutno smrtjo. Vsi drugi niso izvrševali očetovske dolžnosti popolnoma nič. Ali je torej samo tisti trot, ki je matico oprasil, postal »potpun mužjak« — seveda šele v trenutku smrti — ali imajo vsi ostali troti tudi kaj pravice do moškega imena? To razsodbo prepuščamo »novi školi«!

V 4. številki »Pčele«, str. 49, čitam: »pčelac jest organizam«. Tukaj zopet naj odgovarja veliki strokovnjak dr. Zander. Čitajte njegovo IV. knjigo, str. 20 in 21. Tam je lepo in jasno obrazloženo, kolikor ima ta kričeči izraz znanstvenega pomena. Jaz dostavljam samo: Velika praska, pa malo haska. Bolj nego v čebelni družini organizem se je razvijal »novoškolcem« fanatizem. Čebelno družino proglašajo za organizem, pojmujejo jo pa kot mehanizem.

V 6. številki, str. 82 in 83, čitam: »nije svaka pčela u svako doba sposobna za vršenje svake funkcije«. Evo — mehanizem! Mnogi znanstveni in praktični pozikusi — zlasti švicarski — so dokazali nasprotno, namreč da se čebele v svojem delovanju ravna po potrebah ne glede na starost. — Lahko je od pisalne mize v čebelni panj diktirati, ali pa se narava tudi

za take diktate briga, je drugo vprašanje. V tej točki zopet vrlo dobro odgovarja dr. Zander v svoji IV. knjigi, stran 76.

Še eno točko iz »Pčele«! Št. 9, str. 131: »Čebele (pčele snabdevaju...) oskrbujejo matično ličinko tako obilno z mlekom, da ne more vsega potrošiti in tako nekaj ostane, ko se je ličinka zabubila in matica izlegla. Ako pa godna matica ne more takoj izlesti, ker n. pr. roj — prvič zaradi slabega vremena ni mogel izrojit, potem ta matica preostanek mlečka použije.« — Tu mi je »glava predobna«! — Matičnik je obrnjen navzdol, do zabubljenja je na spodnjem koncu odprt. Čebele pokladajo matično hrano na dno matičnika, ki je zgoraj. Ko se matična ličinka »vzravna«, se obrne z glavo navzdol in tako ostane, da se izleže. Kako more matica ta ostanek použiti, ker tiči z zadkom v tem ostanku hrane, glava pa ima navzdol, torej na nasprotnem koncu, v celici pa se obrniti ne more? — Matica, ako ne more takoj izlesti, ko je godna, pregrize na strani matičnik in pomoli skozi luknjico jezik, da jo čebele pitajo, dokler si ne upa iz celice; oni ostanek hrane v matičniku pa prepusti čebe-

lam, da ga porabijo, kakor jim je ljubo in drago. — Na svetu se marsikaj piše brez premisleka ali pa »za drugimi«, menda da bi se proslavili, ali je vse res, to se ne vpraša.

»Pčela« v obeh v tem spisu navedenih člankih vedno in vedno Dzierzonu in njegovim somišljenikom očita »staro školo« in zastarele nazore ter razliko med staro in novo školo z neresnicami na umeten način povečuje in markira. Gospodje okoli »Pčele« pa se naj zavedajo, da so v čebelarstvu vrlo 30 let za onimi, katere nazivajo »staroškolce«, ter da bi prav ta časten naslov najbolj opravičeno sebi nadeli. — Poglejmo v Ameriko ali v Švico; ali so tam sami »staroškolci«, ker tam Gerstung nima mesta. Švicarji so vso njegovo teorijo dobro preizkusili, in ker se je izkazala fantastična, so šli preko nje in zasledujejo dalje moderno čebelarstvo v teoriji in praksi ter so danes po vsem svetu znani, da so na višku čebelarstva izobrazbe. Po enaki poti so šli vsi pametno misleči, po napredku stremeči »staroškolci« i »novoškolci«, zato »stare i nove škole« više nema! — Znanost je stremljenje po resnici, zato bi morala biti ta pot vsem enaka in edina!

Moč čebelne družine.

Fr. D. Jug — Brezje.

gospod Peternel, eden najodličnejših čebelarstvih strokovnjakov sedanjega časa v Sloveniji, nam je leta 1922. na podlagi opazovanj napisal v »Slov. Čebelarju«, ko-

liko potrebuje močna čebelna družina medu in obnožine v celem letu za razvoj in obstanek. To se pravi: koliko mora čebelna družina v teku enega poletja nabrati medu in obnožine, da se preživi brez čebelarjeve pomoči. On sodi, da porabi en panj na leto 50 do 60 kg medu in cvetnega prahu. Za prezimovanje mora biti 10 do

12 kg medu, za razvoj zalege in prehrano v poletni dobi pa 40 do 45 kg. V dobri čebelni letini pa nabere močna čebelna družina tudi več, to je 70 do 80 kg, le v izrednih primerih ob kaki bujni jelkovi meditvi do 100 kg. Tedaj znaša prebitek za čebelarja kot nagrada, in sicer od močnega panja 5, 10 do 20 kg, le v izrednih primerih 30 do 40 kg. Kadar pa se primeri izredno slaba čebelna letina ali je pa čebelna družina tako slabotna, da ni nabrala celo poletje niti 50 kg medu in obnožine, tedaj je izguba ter je čebelar primoran družino jeseni krmiti, oziroma ji dodati zimske zaloge. Čim manjšo zalogo imajo, tem večja je izguba.

V dosego zgoraj omenjenih številke je potrebno več pogojev, med temi pa še posebno močna čebelna družina. Baš o tej zadevi pa hočem nekoliko razpravljati.

P. Celestin Schachinger¹, sloviti avstrijski čebelar ter pisatelj, ki je bil zaradi svojih znamenitih čebelarskih spisov znan po vsem svetu, je sestavil zanimivo tabelo čebelarskih resnic, v kateri so pojasnjeni nekateri naravni zakoni iz čebelnega življenja. Tabelo so v letih 1895. do 1900. objavili vsi tedanji čebelarski listi in tudi »Slov. Čebelar«. V to tabelo je vstavil tudi podatke, iz katerih je razvidno razmerje med donosom medu in obnožine ter močjo čebelne družine. Da bomo lažje o tem predmetu razmišljevali, objavljam razpredelnico s kritičnimi podatki.

Razpredelnica.

Moč panja	Količina dnevne bere ob dobri paši	Čebelar- jev med kot letna nagrada	Množina potrebne zimske zaloge
	kg		
20.000 čebel	$\frac{1}{4}$	0	8
30.000 čebel	$\frac{3}{4}$	4	9
40.000 čebel	2	10	10
50.000 čebel	3	25	11

Ako si to razpredelnico natančneje ogledamo, nam številke nič prav ne kažejo. Kajti med panjem z 20.000 in panjem z 50.000 čebelami ni take razlike, kakor pri dnevnem donosu: pri prvem 1/4 kg, pri zadnjem pa 3 kg. Tudi letni medeni prebitek pri prvem (0 kg) in pri zadnjem (25 kg) osupne vsakogar. Pomisliti pa moramo še, da ima panj z 20.000 čebelami za nabiranje hrane komaj 5 do 8 tisoč čebel, vse ostale so pa mlade in zaposlene le z delom v panju ter ne izletavajo na pašo, kajti panj potrebuje določeno število čebel za negovanje zalege in za druga dela v panju. Panj s 50.000 čebelami pa lahko pošlje na bero 30 do 40 tisoč godnih čebel. Odtod izvi-

rajo omenjene razlike. Baš tako se na razpredelnici ne ujemajo številke v stolpcu o množini zimske zaloge, ki kaže, da porabi panj s 50.000 čebelami čez zimo samo 3 kg več medu, nego panj z 20.000 čebelami. To izvira zopet odtod, ker porabi panj z manjšo družino razmeroma več medu, ker mora s hrano vzdrževati v panju primerno toploto. V močnem panju čebele same ob sebi vzdržujejo zadostno toploto, zato rabijo primeroma manj živeža. Ako si stvar še natančneje ogledamo, razvidimo, da se panj z 20.000 čebelami še ob dobri letini komaj sam vzdržuje in, če nabere 8 do 10 kg prebitka, da imajo čebele za zimsko zalogo, je čebelar lahko zadovoljen. Zato mu je p. Schachinger prisodil 0 kg dobička iz tega panja. Pri drugih panjih je stopnjeval donos za vsakih 10.000 čebel dvakrat. Panj s 50.000 čebelami je po mnenju p. Celestina normalna čebelna družina, izredno močni panji imajo pa še več živali. Ako naš A.-Ž. panj spomladi pravilno negujemo, se ob količkah dobri paši lahko namnoži v njem do 80.000 čebel. A vse to je seveda le teoretično razmišljanje, kajti niti p. Schachinger niti kateri drug čebelar ni v svojih panjih natančno preštel čebel, ampak nam je mogoče le po približni proporciji presoditi njih množino v posameznih panjih. Kar se pa tiče donosa, ne odloča povsod samo število čebel, ampak vplivajo tudi vremenske in pašne razmere. Vendar pričujoče teoretično razmišljanje ni brez pomena ter je za vsakega ali pa vsaj za nekatere čebelarje važno, ker nas vsakoletna izkušnja uči, da se da v naših krajih uspešno čebelariti edino le z izredno močnimi čebelnimi družinami.

Da dobimo čebelarji pri nas v Sloveniji od normalnega panja letno 20 do 25 kg medu prebitka, se to zgodi le na redke čase. Zato pa imamo več takih letin, ko gre le za plus ali minus. Leta 1926. pa ni šlo ne za plus ne za minus, ampak za obstanek čebelnih družin. Kdor ni imel zgodaj spomladi močnih panjev, je moral

¹ Umrl 19. maja 1926 v 81. letu starosti.

čez leto krmiti ali pa prepustiti čebele smrtni kosi.

Jaz čebelarim že več let po načelu: raje imejmo malo panjev, pa te tako negujmo, da so vedno ali pa vsaj o pravem času močni. O umestnosti tega načela sem se leta 1926. še posebno prepričal. Zato bi vsakemu čebelarju, posebno pa še tistim začetnikom, ki stremijo po večjem čebelarskem obratu, svetoval, naj se omejijo na manjše število panjev, pa naj se za to trudijo, da se priučijo takega obratovanja, da bodo imeli vedno močne panje. Kdor čebelari s 50 panji različnih sistemov, naj se omeji na 30 enotne normalne mere, kakršna mu najbolj ugaaja. Ali pa kdor čebelari z 20 slabiči v A.-Ž. panjih, naj zniža število na 10. Za te naj pa skrbi, da bodo leto in dan močni, kajti bolje je imeti pet močnih družin nego deset slabih. Koliko stroškov bi si čebelarji na ta način že samo pri panjih samih prihranili. Ne imeli bi po večini tudi

stroškov za sladkor, kajti, ako močne panje o pravem času spravimo k moči, se tudi ob najslabejši letini, ako ni kake izredne nezgode, sami prehranjujejo. Slabe panje pa je treba ob količkah slabi letini krmiti. Kadar nam pa Bog nakloni dobro čebelno letino, pa tudi nabere pet močnih panjev več nego deset slabih.

Posebno čebelarji, ki so primorani voziti svoje čebele drugam v pašo, naj bi se poprijeli tega načela, pa bi imeli mnogo manj stroškov in več uspeha.

Nimam namena s temi vrsticami komu kratiti veselja do čebelarstva. Le naj čebelari vsak, ki ima veselje in zmožnosti ter naravne pripomočke za to, a naj se ravna po razmerah časa in kraja, v katerem biva. To pa tudi že vsakdo ve, da naši kraji v Sloveniji po večini niso ugodni za velečebelarstvo. Kdor se tega loti, dela sebi ali pa drugim škodo. Zato je bolje, da ostanemo glede števila panjev bolj skromni.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Mesečno poročilo za marec 1928.

Marec je bil pravo nasprotje svojega predhodnika. Nudil nam je povprečno komaj 3 popolnoma jasne in nad 21 oblačnih dni, februar pa nad 12 solčnih in le 7 docela nejasnih. Oblaki, dež, sneg, burja, mraz so se zdržema vrstili ali pa so kar skupaj nastopali. Preobrat je nastopil prav zadnje dni, ko je mesec jemal slovo.

Rastlinje je zaostalo in bilo koncem meseca tam, kjer je bilo pred štirimi tedni.

Čebele niso mogle do zadnjih dni na bero in so ustavile svoje delo. Zaleganje so popolnoma prekinile ali pa skrajno omejile.

Zanimivo je, da kljub temu, da so imele precej nepokrite zalege še iz prejšnjega meseca, niso tako tiščale in silile v mraz in pogubo kot druga leta. Brez dvoma so si potrebno vodo preskrbele v lepšem času. Ko sem proti koncu februarja pregledoval panje, sem našel v mnogih panjih

v bližini zalege tekoč med. Odkod je prišel? Iz prejšnjega leta ni ostal, pital nisem in paše tudi ni bilo. Naraven zaključek je, da so čebele že v februarju nanesele vodo in razredčile z njo nekoliko medu za poznejše potrebe.

Čebele se kljub neugodnemu vremenu niso poizgubile in panji so ostali v Vintgarju, Dobu, Guštanju, Jarenini, Spodnji Ložnici, Cezanjevcih, v Nedeljici (v Slov. Krajini) in menda tudi drugod do konca meseca dobro zasedeni. Le Valpča vas poroča, da so panji zaradi mnogih izletov oslabele.

Iz Javornika pa je došla vest, da se je pojavila lahka griza, četudi so bile čebele zazimljene na čistem ajdovem medu. V panjih so našli ob sklepu marca meseca več mrtvic, kakor pri februarškem pregledovanju.

V okolici Cezanjevcev je došlo več plemenjakov zaradi lakote.

Mesečni pregled za februar 1928.

K r a j (z morsko višino)	Označba opazo- vanega panja	P a n j e n a t e ž i										Toplina zraka			Dni je bilo						
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil		naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	deževnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	pri- dobil	po- rabil	dkg	dne										
		mesečni tretjini dkg												C°							
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	25	45	—	90	—	—	+ 22	— 6	+ 3.4	7	8	8	23	4	4	10
Vič pri Ljubljani (298 m) . .	A.-Ž.	—	—	—	20	80	50	—	150	—	—	+ 16	— 7	+ 3.6	6	11	11	22	1	8	11
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	40	50	—	100	—	—	+ 17	— 7	+ 1.9	6	12	9	21	7	3	7
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	55	120	—	190	—	—	+ 19	— 6	+ 3.1	9	9	10	23	4	4	15
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	55	75	—	155	—	—	+ 17	— 5	—	6	10	10	21	7	3	13
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	45	75	120	—	240	—	—	+ 15	— 5	+ 3.3	8	10	8	22	6	3	17
Dobrava-Vintgar (577 m) . . .	A.-Ž.	—	—	—	45	50	45	—	140	—	—	+ 15	— 8	+ 2.9	9	6	10	21	5	5	6
Javornik n. Gor. (553 m) . . .	A.-Ž.	—	—	—	60	65	80	—	205	—	—	+ 17	— 8	+ 3.1	7	8	6	23	8	—	3
Dob (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	60	60	—	140	—	—	+ 17	— 11	+ 2.4	3	11	7	24	1	6	11
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	15	35	—	65	—	—	+ 16	— 7	+ 3.8	7	11	5	21	6	4	11
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	—	80	—	—	+ 16	— 6	+ 4.1	7	11	8	23	5	3	7
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	32	38	40	—	110	—	—	+ 15	— 8	+ 3.1	6	8	7	23	5	3	7
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	25	60	—	105	—	—	+ 13	— 9	+ 1.6	7	5	8	24	5	2	14
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	60	—	100	—	—	+ 14	— 10	+ 1.5	6	5	10	23	3	5	16
Krka (300 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	10	9	20	5	6	16
Valpča vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 19	— 7	+ 6.0	12	12	6	21	7	3	17
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	30	60	—	110	—	—	+ 21	— 7	+ 9.1	7	10	10	22	6	3	11
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	—	—	40	50	130	—	221	—	—	+ 16	— 8	+ 4.0	7	7	10	18	12	1	12
Hrastnik (250 m)	Gerstung	—	—	—	40	30	40	—	110	—	—	+ 22	— 8	+ 4.1	8	7	10	23	5	3	15
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m) .	A.-Ž.	—	—	—	15	60	30	—	105	—	—	+ 12	— 8	+ 2.1	7	10	10	21	9	1	21
Orehova vas p. Marib. (270 m)	A.-Ž.	—	—	—	60	55	60	—	175	—	—	+ 14	— 6	+ 5.4	4	10	14	27	3	1	18
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	—	—	—	85	105	115	—	305	—	—	+ 12	— 14	+ 0.1	6	6	8	24	3	4	5
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	65	50	95	—	210	—	—	+ 17	— 6	+ 3.9	6	11	7	22	9	—	22
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	100	40	—	140	—	—	+ 16	— 5	+ 4.1	12	12	10	19	10	2	21
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 14	— 10	+ 5.2	6	4	6	21	8	2	26
Jarenina (263 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	8	13	20	9	2	28
Nedeljica (Beltinci) (200 m) .	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6	5	4	22	5	4	8

Moj čebelarški začetek.

J. M.

Davno je že tega. Dobro pol ure nad vasjo sem našel v starem hrastovem žlamboru čebele. Najprej je v tem hrastu gospodarila žolna in vzredila en svoj naraščaj. Drugo leto so se naselili tam sršeni in letos so si gradile čebele v tem zapuščenem duplu svoj medeni grad.

Z bratom sva sklenila, da odneseva čebele. Dolgotrajno in mučno delo je bilo to. Deževnega dopoldneva sem z mrežo zaprl žrelo. Z močnimi konopci sva privezala do 30 cm debelo deblo na sosednje vrhove in začela z žago gospodariti. Najprej je s truščem odletel vrh, kmalu nato je obvisel do $1\frac{1}{2}$ m dolg hrastov štor na močnih vrveh. S trudom sva ga spravila na tla in še z večjim naporom ga znosila proti domu. Skrbno sva doma merila in gruntala in še enkrat žagala. Kar je bilo zgoraj in spodaj nepotrebnega lesa, sva košček za koščkom počasi odžagovala. Slednjič sva imela štor, ki je bil nekoliko nad pol metra dolg. Ker nisva imela nobenega panja, sva ga potegnili na mlado platano in tam pritrdila. Že drugi dan so čebele veselo izletavale in nosile.

Bil sem čebelar! S kakšnim ponosom sem vabil sosedove otroke k svojim čebelam!

Ponosen sem bil nanje, saj sem ukrotil »divje« čebele! Res bi bil takrat lahko dobil močen roj v kranjčju za 3 do 4 krone, a to ni toliko zanimivo! Trudila sva se z bratom in potila, da bi nama moral kdo težke desetake šteti, če bi naju hotel še enkrat pripraviti k takemu delu.

Nekoliko po tem je prinesel mizar nov lep panj. Širok je bil in dolg in tudi visok, da mi je kar srce poskakovalo. In odzadi se je dal odpirati in sprednja končnica se

je snemala in tudi na vrhu je bil tako narejen, da se je z lahkoto odpiral. Obžaloval sem, da nisem mogel odstraniti tudi obeh stranic, da bi laže gledal in opazoval in — nadlegoval čebele.

Imel sem torej pravi panj. Pa tudi na okvire je bil, 14 jih je šlo vanj in zadi je imel lepo okence s šipo! Lahko si mislite, kako sem ga prenašal po soseščini in ga razkazoval in govoril in razlagal učenosti, ki sem jih zajemal iz Lackmajerjevega »Umnega čebelarstva«.

A moral sem čebele in satje dobiti iz štora v panj. Da bi me videli, kako sem se za to opravilo napravil in pripravil. Širokokrajen slamnik mi je morala mama obšiti z organtinom, ki sem ga zataknil za ovratnik. Oblekel sem dva suknjica, da me žela ne bi dosegla, na roke pa sem si nataknil debele volnene rokavice in čez te še očetove debele usnjene. Da ne bi bil tega! Vsa žela so ostala v usnju, bolje so ga prodrli in pri vsaki kretnji z roko me je zdaj tu, zdaj drugje zaskalelo.

Tako našemljen sem se spravil s težko sekiro na štor. Razklal sem ga po dolgem in se pri tem pošteno spotil. Ko so se čebele usule skozi razpoko, sem jih bil kar črn. Zdaj me je zaskalelo na vratu, zdaj v zapestju, zdaj na rokah, da ne govorim o nogah in drugem delu telesa, ki je tičal v poletnih hlačicah. Pod improvizirano »čebelarško kapo mi je curkoma tekkel pot.

Nisem več mogel vzdržati! V varnem zakotju sem vrgel vso navlako raz sebe, tudi srajco. Umil sem se do dobra z mrzlo vodo in tako moker do pasu šel zopet na delo. Vzel sem tudi majhno cedilko — kanglico z vodo ter vse čebele in njih delo »malo« poškopil.

Najtežje delo se je začelo. Počasi sem izrezaval sat za satom iz štora in jih previdno vtikal v satnike. Drobne vrvice sem imel pripravljene in sem satnike križema

z njimi prepredel. Najbolj sem moral paziti na zalego in matico. Slednjič sem srečno spravil zadnji košček sata v okvirček in zaprl panj. Še celo čebele sem lepo in počasi pobiral in jih stavil na brado pred žrelo! Čudno, nobena čebela me ni pičila pri vsem tem delu. Videl sem takoj v začetku, da se je ta in ona zakadila na roko. Kakor hitro je občutila mokroto — je sedla in pila! Potil sem se in vedno na novo močil vse telo in srečno ušel pikom. Od te preizkušnje dalje opravljam čebele golorok, in kolikor je golega telesa, ga oterem z mrzlo vodo, ne da bi se obrisal.

Panj je bil na svojem mestu — na drevesu, kjer sem imel prej hrastov štor. Lestev je stalno stala ob drevesu, da sem lahko opazoval in še druge vodil k svojim čebelam. Slepa kura zrno najde, pravi star pregovor. Tudi jaz sem ga nehote našel. Menda sem nekaj sanjal o špekulativnem pitanju. In res sem vsak večer nesel merico tekočine v panj. Spominjam se le, da se je mama vedno name jezila, ker sem sladkor kuhal in med zapravljaj. In baš to pitanje v juliju in avgustu mesecu je rodilo čudeže. Srce mi je veselo zaigralo, ko sem opazil prvi nastavek novega satja. Pital sem in pital in stavba je rasla, prvega nastavku se je pridružil drugi, tretji.

Tudi prevažal sem čebele že prvo leto. Na Krasu medij aida septembra meseca, mi v Vipavski dolini je nimamo. Zato hajdi s čebelami na pašo! Toda kam? S kolesom sem takrat prevozil lep kos Krasa in se slednjič odločil za bližino Sežane. Z močnim plemenjakom, ki je bil dodobra založen z medom, sem končal svoje prvo leto čebelarenja. Pustil sem panj na Krasu.

Naslednje leto sem dobil lepega prvca in tako postal posestnik dveh močnih družin. Da bi me videli, kolikokrat sem tičal pri teh ubogih družinah! Še danes se mi revice smilijo, če se spomnim, kako sem jih nadlegoval in brskal po panju. Čudim se, da sam nisem postal čebela ali bolje — trot.

To leto mi je prineslo zopet neko posebnost: dve matici sta gospodarili v istem

panju nad poldrugí mesec in obe pridno zalegali. Kako je to mogoče?

Pred rojem in tudi potem sem vedno tičal v panju — ne v čebelnjaku! Zdaj sem gledal tu, zdaj tam, zdaj sem premikal sem, zdaj sem prestavljal tja. In se je zgodilo, da sem nevede raztrgal plodišče na dva dela. Ločena sta bila s tistimi satí, ki sem jih spravil odspredaj in odzadaj v srednico. Ker mi je nekaj rojilo po glavi o razširjanju vališča, sem v sredo gnezda vtaknil kar dva satnika s samicami. Tako je nastal v sredini vališča močen zid, ki je ločil sprednjega od zadnjega dela. Menim, da sodim prav, če trdim, da se je sprašila najprej matica v zadnjem delu panja in začela zalegati. Ker je bil sprednji del družine močno ločen od druge, si je tudi izpodredil svojo matico, ki je zalegala v prvi polovici panja. Skoro sedem tednov sem opazoval tu dvojno gospodarstvo v istem panju. Takrat sem bil zelo ponosen na to, da sem ovrigel Lacmayerjevo trditev, da gospodari v enem panju le ena matica.

Sklenil sem, da bom imel odslej le take družine, ki bodo imele dve matici. Saj sem sam doživel, da to drži. To se bodo medeni lonci polnili! V mislih sem menda že iskal eksporterja za izvoz medu v druge države!

Dokler se niso na en mah vsi lepi gradovi bodočnosti sesuli v prah. Nekega jutra sem našel na bradi eno matico mrtvo! Zarosilo se mi je oko... Zopet je gospodovala ena sama matica v panju in prav so imeli zopet župnik Lackmayer in drugi čebelarji.

Popravek.

V članku »Vzrok poznih rojev«, ki je bil objavljen v letošnji 4. številci. »Slov. Čebelarja«, je tiskarski škrat napravil tri neljube pomote, ki zelo kvarijo smisel dotičnih stavkov. Na strani 57, v 2. koloni, 5. vrsta mora biti **dm²** ne pa **cm²**. V isti koloni, 21. vrsti mora biti namesto besede prazni — **p o z n i**. V 24. vrsti mora biti namesto 25. marca — 25. m a j a. Prosimo, popravite te napake!

Poročilo

**o rednem letnem občnem zboru „Čebelarskega društva za Slovenijo“
ki se je vršil dne 18. marca t. l. v Celju.**

Občnega zbora se je udeležilo 75 čebelarjev. Zastopanih je bilo 42 podružnic s 63 glasovi.

Ker je bil predsednik društva, g. prošt Kalan zaradi bolezni zadržan, je otvoril in vodil občni zbor društveni podpredsednik g. ravnatelj Arko.

Ob pol 11 je otvoril g. podpredsednik občni zbor, pozdravil vse navzočne, zlasti pa zastopnika velikega župana Mariborske oblasti, g. vlad. svetnika dr. Hubada, in zastopnika mariborskega oblastnega odbora g. Gorkiča in ugotovil sklepčnost.

Zastopnik velikega župana Mariborske oblasti g. vlad. svetnik dr. Hubad je nato pozdravil zborovalce v imenu g. velikega župana, g. Gorkič pa v imenu mariborskega oblastnega odbora in predsednika oblasti g. dr. Leskovarja.

Pokrovitelju Njegovemu Visočanstvu prestolonasledniku Petru je zbor odposlal vdano brzojavko.

Nato je g. podpredsednik pozval tajnika, naj poroča o društvenem delovanju.

A. Tajniško poročilo.

Poročal tajnik Jože Okorn.

Cenjeni zborovalci!

Na zadnjem rednem letnem občnem zboru, ki se je vršil dne 15. avgusta l. l., smo med drugim tudi sklenili, naj se odslej vrši redni društveni občni zbor najkasneje v marcu vsakega leta.

Izpremembe pravil, ki jih je sprejel zadnji občni zbor, smo predložili v potrjenje velikemu županu Ljubljanske oblasti, ki jih je sporazumno z velikim županom Mariborske oblasti z odlokom z dne 28. februarja 1928. l., U. br. 2816/I, odobril. Izpremenjena pravila bodo objavljena v »Slov. Čebelarju«.

O delovanju društva v preteklem poslovnem letu, t. j. do 15. avgusta 1927. l., sem poročal že na zadnjem občnem zboru.

V poslovni dobi od 15. avgusta do 31. decembra 1927. l. so se vršile zaradi pomanjkanja sredstev samo tri prireditve, in sicer predavanje v Hrastniku in dva celodnevna tečaja o kuhi voska v Škofji Loki. V celoti je torej bilo v preteklem letu 39 prireditev, in sicer 12 predavanj in 26 celodnevni ter en dvodnevni tečaj.

Delovanje društva je bilo v dobi od zadnjega občnega zbora osredotočeno na izpo-

polnitev organizacije, proučevanje razdelitve pasišč, zaščito čebelarstva, zatiranje kužnih bolezni ter ureditev kupčije po blagovnem oddelku.

Ustanovila se je na novo podružnica v Hočah pri Mariboru, poživila pa podružnica na Jezerskem.

Intenzivno smo proučavali tudi zaščito čebelarstva, razdelitev pasišč in zatiranje kužnih bolezni.

Načrt uredbe za obe oblasti, s katero naj se rešijo važne zadeve, je v jedru že izdelan. Preden ga bomo predložili obema oblastnim skupščinama, ga bo treba še temeljito predelati, da bo uredba ustrezala vsestranskim zahtevam našega naprednega čebelarstva, istočasno pa tudi vsem zahtevam sedanje dobe.

O delovanju blagovnega oddelka, katerega vodja je g. ravnatelj Mesar, bo poročal načelnik odseka za blagovni oddelek, g. inšpektor Kunaver.

Odbor je imel v tej poslovni dobi štiri seje, in sicer dve seji širšega odbora in dve seji načelstva. Sklepi so bili objavljeni v »Slov. Čebelarju«.

V odboru so bili gg.: predsednik prošt Andrej Kalan, podpredsednik Adolf Arko, odborniki: Anton Arrigler, Avgust Bukovec, Ljudevit Černež, Ivan Jurančič, Franc Kunaver, Ivan Mesar, Peter Močnik, Jože Okorn, Alojzij Peterlin, Janko Strgar, Ivan Šmajdek, p. T. Tavčar, Verbič Ivo in Verbič Josip.

V bodoče nas čaka še veliko dela. Strokovna izobrazba naših čebelarjev je ponekod že na precej visoki stopnji, treba jo bo pa še z intenzivnim poukom dvigniti. Čebelarjev je v Sloveniji dovolj, a dobrih, naprednih še vse premalo. Načelo, ki ga hočemo uveljaviti v tekočem letu je: vsi napredni čebelarji v čebelarstvo organizacijo! Zavedajmo se, da smo člani ene družine. Naš vzor in cilj bodi čebela. Zato podružnice na delo.

S 1. aprilom prevzameta večino upravnih poslov obe oblasti. Prepričani smo, da bosta odbora in skupščini glede na narodnogospodarski pomen čebelarstva vpoštevala in podpirala naše težnje za povzdigo čebelarstva v Sloveniji. Najbolj pa želimo, da bi tudi čebelarji v Mariborski oblasti zopet dobili tako potrebnega mentorja — učitelja čebelarstva.

Poročilo se je odobrilo.

Računski zaključek upravnega oddelka za leto 1927.

D o h o d k i		Din	p	S t r o š k i		Din	p
Članarina		57.359	50	Urednikova nagrada		5.500	—
Prispevek za tečaje in predavanja		7.000	—	Upravnikova nagrada in pisanje naslovov od 1. avgusta 1926 dalje		7.165	—
Inserati		242	—	Sotrudniki in risbe		3.217	75
Razno		1.185	—	Tisk čebelarja, knjigoveško delo in druge tiskovine		47.279	60
Obresti poštne hranilnice		39	—	Klišeji		1.459	25
Prispevek blagovnega oddelka		47.328	14	Razpošiljanje »Slov. čebelarja«, ekspedicija in poštne pristojbine		926	45
Dvignjena vloga z obrestmi		55.437	50	Drugi stroški upravnega oddelka		2.391	—
				Oglasni davek		128	—
				Poštnine		2.000	—
				Tečaji in predavanja		4.374	50
				Opazovalne postaje		3.822	50
				Knjižnica		1.081	50
				Čebelarski muzej z adaptacijo in inventarjem		6.494	75
				Vrnjeni kozarci		103	—
				Manipulacija in stroški P. H.		912	84
				Razno		699	—
				Podpore		710	—
				Razstava v Pragi		4.090	14
				Odplačani dolg lanskega leta		32.198	90
				Gotovina konec leta 1927.		39.073	22
				Gotovina konec leta 1927. v P. H. Dunaj		204	57
				Gotovina konec leta 1927. v P. H. Ljubljana		4.759	17
		168.591	14			168.591	14

Računski zaključek blagovnega oddelka za leto 1927.

D o h o d k i		Din	p	S t r o š k i		Din	p
Izkupiček za prodano orodje		173.599	62	Nakup blaga		92.807	64
Gotovina v P. H. Dunaj koncem leta 1926.		204	57	Najemščina in drugi stroški za tri mesece leta 1926. in 11 mesecev leta 1927.		18.327	50
Gotovina v P. H. Ljubljana koncem leta 1926.		4.538	99	Zaračunani stroški		6.565	20
				Inventar za izdelavo satnic		4.795	60
				Izdelovanje satnic		8.487	10
				Zavarovalnina		32	—
				Prispevek upravnemu oddelku		47.328	14
		178.343	18			178.343	18

Ljubljana, dne 12. marca 1928.

Fran Lunder m. p.

Pregledala in v redu našla.

Emil Flere m. p.

Bilanca upravnega oddelka konec l. 1927.

A k t i v a			P a s i v a		
	Din	p		Din	p
Debitorji	1.453	—	Kreditorji	9.158	50
Čebelarški muzej	10.000	—	Dubiosa	1.453	—
Opazovalne postaje	8.000	—	Zaklad za čebelarški dom	87.239	52
Inventar	400	—	Zbirka za tečaje in predavanja	5.331	40
Knjižnica	3.500	—			
Gotovina v blagajni konec leta 1927.	39.073	22			
Gotovina v P. H. Dunaj konec leta 1927.	204	57			
Gotovina v P. H. Ljubljana konec leta 1927.	4.759	17			
Vrednost starih letnikov »Slov. čebelarja«	1.0 0	—			
Deficit	34.792	46			
	103.182	42		103.182	42

Bilanca blagovnega oddelka konec l. 1927.

A k t i v a			P a s i v a		
	Din	p		Din	p
Debitorji	34.292	42	Kreditorji	2.065	—
Zaloga blaga	136.200	—	Čisto premoženje	199.427	42
Inventar	1.000	—			
Inventar za izdelavo satnic	20.000	—			
	201.492	42		201.492	42

Zaklad za čebelarški dom se je od lanskega leta pomnožil za obresti
 saldo lanskega leta Din 83.094'92
 6% obresti od Din 82.891'— od 1. marca do 31. de-
 cembra 1927 Din 4.144'60
Din 87.239'52

Pregledala in v redu našla.

Ljubljana, dne 12. marca 1928.

Fran Lunder m. p.

Emil Flere m. p.

Proračun upravnega oddelka za leto 1929.

XXXI

D o h o d k i		S t r o š k i	
Din	p	Din	p
Članarina od 1700 članov po Din 35.—	—	Tisk »Slov. Čebelarja« št. 1.—12. s klišiji in izvirnimi risbami	45.000
Oglasi	59.500	Stroški za broširanje in odpravo št. 1.—12.	6.000
Primanjkljaj	1.000	Uredništvo »Slov. Čebelarja«	6.000
	21.000	Upravištvo in tajništvo	4.000
		Pisarniški izdatki, znamke, papir, tiskovine	3.000
		Posredna pristojbina za razpošiljanje »Slov. Čebelarja«	2.400
		Opazovalne postaje	4.000
		Nagrade sodelavcem »Slov. Čebelarja«	6.000
		Davki in zavarovalnina	400
		Podpore	1.200
		Knjižnica in učila	3.500
	81.500		81.500

B. Blagajniško poročilo in poročilo odseka za blagovni oddelek.

Upravni oddelek je imel v zmislu računskega zaključka v letu 1927. rednih dohodkov na članarini i. t. d. Postavka 1—5 Din 65.825-50, rednih stroškov Postavka 1—18 pa Din 92.355-28; denarni primanjkljaj upravnega oddelka v letu 1927. je znašal torej Din 26.529-78. Ako prištejemo še postavko 19, t. j. v letu 1927. odplačani dolg iz l. 1926. Din 32.198-90, znaša skupni denarni primanjkljaj 58.728-68.

Blagovni oddelek pa je imel rednih dohodkov za prodano blago: postavka 1 Din 173.599-62, rednih izdatkov za kupljeno blago in režijo: postavka 1—6 Din 131.015-04; denarni prebitok blagovnega oddelka je znašal torej v letu 1927. Din 42.584-58.

S tem prebitkom se je — kakor vedno — tudi letos kril primanjkljaj upravnega oddelka. Upravni oddelek je torej brez vsakega premoženja; odkar se je izločil zaklad za čebelarski dom, je celo pasiven in izkazuje letošnja bilanca upravn. oddelka Din 34.792-46 deficit.

To omenjam, ker zna, ako se bo prihodnjega leta stagnacija stopnjema poostrovala v takem razmerju, kakor zadnja leta, priti tako daleč, da ne bosta oba oddelka skupaj v nekaj letih zmogla niti toliko, da bi krila v slučaju potrebe zaklad, nabran za čebel. dom.

Kakor sem povdarjal v lanskem poročilu, povdarjam vnovič tudi letos, naj se iščejo pota, da bi se vzdrževal upravni oddelek s svojimi lastnimi dohodki. Najbolj naravno bi bilo, če bi pridobili večje število članov ozir. plačujočih naročnikov na »Slov. Čebelarja«.

V zadevi blagovnega oddelka omenim, da se je ob lanskem občnem zboru pojavila trda kritika o oddelku, zato sem vztrajal še dalje kot vodja blagovnega oddelka samo pod pogojem, da se je sestavil odsek, ki je prevzel odgovornost za ta oddelek. Ta odsek se pod vodstvom g. inšpektorja Fr. Kunaverja večkrat sestaja na redne seje in predlagam, da poroča o poslovanju oddelka gospod inšpektor Fr. Kunaver.

Po prečitaniu tega poročila smo razpravljali o produkciji voska, ki ga sedaj oddelku zelo primanjkuje, in o predlogu mariborske podružnice, da se ustanovi podružnica blagovnega oddelka v Mariboru. Rešitev te zadeve smo prepustili blagovnemu oddelku in mariborski podružnici.

Poročilo pregledovalcev računov.

G. Lunder je poročal, da sta z g. Fleretom natančno pregledala vse račune in jih našla v najlepšem redu. Zato je predlagal, naj da

občni zbor odboru razrešnico, g. blagajniku Mesarju pa razrešnico s pohvalo. Soglasno sprejeto!

Volitev odbora in dveh preglednikov računov.

Volitev se je vršila z vzklikom. Za predsednika je bil izvoljen g. prošt A. Kalan, za podpredsednika g. ravnatelj Arko, za odbornike pa gg.: Arrigler Anton, Babnik Janko, Černež Ljudevit, Jurančič Ivan, Kunaver Franjo, Mesar Ivan, Močnik Peter, Okorn Jože, Peterlin Alojzij, Peternel Henrik, Strgar Janko, Šmajdek Ivan, Verbič Ivo in Verbič Josip.

Za namestnike odbornikov sta bila izbrana gg.: Elsner Ivan in Hronek Ivan, za pregledovalca računov pa gg.: Flere Emil in Lunder Franc.

Slučajnosti.

Članarina za l. 1929, znaša 40 Din.

Predlog podružnice Sv. Marjeta pri Moškanjcih, da mora biti vsak čebelar, ki ima

vsaj 10 panjev čebel, član društva, je bil sprejet z dostavkom, naj izkuša društvo to doseči.

Ukrepe naj društvo vse potrebno, da dobimo primeren čebelarski zakon.

Načrt čebelarskega zakona naj društvo ponovno predela in izroči kmetijskemu ministrstvu.

Predlogi mariborske podružnice so bili sprejeti. Izvršitev se je prepustila glavnemu odboru.

Kmetijsko ministrstvo naj se naprosi, naj oživotvori čebelarsko šolo.

Napravijo naj se vloge na obe veliki županstvi ter na vse mestne magistrature v Sloveniji za varstvo medečega rastlinstva.

Nato se je vršila še razprava o društveni knjižnici. Sklenili smo, naj se knjige izposodjujejo pod istimi pogoji kakor doslej.

Ker se ni nihče več oglasil za besedo, je g. podpredsednik zaključil občni zbor.

Društvene vesti.

TEČAJI IN PREDAVANJA.

Ljubljanska oblast:

6. maja v Domžalah ob pol 10 dopoldne, popoldne ob 13 nadaljevanje v Dobu pri čebelnjaku šol. uprav. Mayerja.

13. maja v Tacnu pod Šmarno goro pri čebelnjaku g. Snoja ob 9 dopoldne.

17. maja v Studencih pri Hrastniku pri čebelnjaku g. Igričnika ob 10 dopoldne.

20. maja v Smartnem pri Litiji v šoli ob pol 10 dopoldne.

28. maja v Dolskem pri čebelnjaku g. Jemca ob 10 dopoldne.

3. junija v Zagorju ob Savi pri čebelnjaku g. Kolenca ob 10 dopoldne.

Čebelarji, udeležite se tečajev v obilnem številu!

Mariborska oblast:

Zveza čebelarskih podružnic za mariborsko oblast priredi v maju mesecu naslednje tečaje in predavanja:

dne 6. maja tečaj v Vojniku, predaval bo g. H. Peternel, in v Braslovčah za Savinjsko podružnico, predaval bo g. Andrej Pikl;

dne 13. maja tečaj v Ljutomeru, predaval bo g. Jurančič; začetek ob 8 v meščanski šoli;

dne 17. maja predavanje pri Sv. Ani v Slov. goricah, in popoldne ob 3 pri Sv. Benediktu, predaval bo g. Jurančič;

dne 20. maja tečaj v Črni, predaval bo g. H. Peternel; ob 3 popoldne predavanje pri podružnici za Ormož pri Veliki Nedelji, predaval bo g. Jurančič;

dne 28. maja tečaj v Turiški vasi za podružnici v Sv. Ilju pod Tur. in v Slovenjgradcu, predaval bo g. Peternel, in tečaj v Ptuj, predaval bo g. Černež.

Vse podružnice opozarjamo, da se oglasijo za prireditve v juniju najkasneje do 10. maja, da se bodo prireditve v »Čebelarju« pravčasno objavile.

Napredni čebelarji, pozor!

V juniju nameravam prirediti v Škofji Loki sledeče kraje:

štiridnevni tečaj za začetnike;

štiridnevni tečaj o vzreji matic in njih uporabi;

dvodnevni tečaj o kužnih čebelnih boleznih in njih zatiranju.

Interesenti naj se javijo najkasneje do dne 10. maja. Prehrano bodo imeli udeleženci tečaja na kmetijski šoli za mlekarstvo. Dnevno stane hrana 14 Din. Stanovanje bo za revnejše udeležence brezplačno. Če se bo priglasilo dovolj čebelarjev, bomo poskrbeli za četrtrinsko vožnjo po železnici. Jože Okorn.

Podružnica za Celje in okolico vabi čebelarje in vse, ki se za čebelarstvo zanimajo, na zanimivo predavanje čebelarskega strokovnjaka g. Kosija. Predavanje se bo vršilo pri čebelnjaku g. Kodela na Ostrožnem pri Celju v nedeljo, dne 13. majnika t. l., ob 3 popoldne. Ob slabem vremenu se bo predavanje vršilo na vnebohod, 17. majnika, ob isti uri in istem kraju. Čebelarji pridite vsi. Tajnik.

Vesti iz podružnic.

VABILO. Ljubljanska čebelarica podružnica priredi v nedeljo dne 3. junija t. l., ob slabem vremenu 7. junija, popoldne čebelarico veselico z raznovrstnim sporedom. Ker se bo čisti dobiček porabil za izboljšanje čebelne paše in olajšanje dovoza na pasišča, ki ga bodo po načrtu podružnice lahko deležni vsi čebelarji naše oblasti, vabi k obilni udeležbi vse člane domače in tujih, zlasti sosednih podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v četrtek dne 3. maja ob 8 zvečer pri Nacetu.

Podružnica za Pluj in okolico priredi v nedeljo dne 20. maja t. l. celodnevni tečaj o najboljšem načinu izmenjave matic, o narejenih rojih in drugo. Začetek ob 10 dopoldne v šoli na Bregu. Nadaljevanje popoldne ob 2 pri čebelnjaku g. Kauclerja na Sp. Hajdinu. Vabijo se vsi čebelarji k udeležbi.

Podružnica za Maribor in okolico se sestane v nedeljo 13. maja ob 2 popoldne pri čebelnjaku g. Živka v Limbušu.

Podružnica za Maribor. Čebelarje, ki imajo voščino ali vosek, prosimo, naj oddajo blago naši podružnici. Plača ga 1 Din dražje nego drugod. Voščine ter tudi vosek prevzema v vsaki količini čebelar g. Ivan Lukman v Mariboru, Majstrova ulica 19. V zameno lahko dobite lepe satnice. Čebelarji dobe tudi druge čebelarske potrebščine pri podružnici Kmetijske družbe v Mariboru, Meljska cesta 12.

Prevaljska podružnica je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Pri volitvi odbora je bil izvoljen stari odbor, le na mesto prestavljenega odbornika g. Plehana pa je bil na novo izvoljen g. Pridgar.

Podružnica za Ormož in okolico. Na občnem zboru dne 6. januarja 1928. l. je bil izvoljen za l. 1928. naslednji odbor: za predsednika Preindl Rado, šolski upravitelj pri Vel. Nedelji, za namestnika Hanželič Ivan, posestnik na Hardeku pri Ormožu, za tajnika Rakuša Matjaž, mizarski moj-

ster pri Vel. Nedelji, za blagajnika Kuess Mihael, vodja orožniške stanice pri Vel. Nedelji, za odbornike pa: Paušner Ferd., posestnik na Libanji, p. Ormož in Klemenčič Franc, posestnik na Malvini pri Sv. Tomažu.

Domžalska podružnica je imela redni občni zbor dne 11. decembra 1927. l. Po poročilu tajnika in pregledu blagajniške knjige so bili v odbor izvoljeni: Jernej Grad za predsednika, Karol Košir za tajnika in blagajnika, za odbornike pa: Anton Keršmanc in Jakob Okoren. Določilo se je, da se osrednje društvo naprosi za prireditev celodnevne čebelarskega tečaja, in sicer pri čebelnjaku g. Karla Koširja v Stobu. — Karol Košir, tajnik.

Podružnica v Gorjah je imela občni zbor dne 6. januarja t. l. Tajniško in blagajniško poročilo je bilo odobreno. Na predlog Jožefa Žnidarja je bil ves stari odbor vnovič izvoljen, šolski vodja g. Vider je predlagal, oziroma svetoval, če bodo učenci kmetijske nadaljevalne šole v Gorjah zadovoljni, da sta on in tudi učitelj g. Razingar pripravljena, da posvetita nekaj ur čebelarstvu. Član Kocijančič je predlagal: predsedniku se naroča, naj v mesecu februarju preskrbi predavatelja iz Ljubljane, ki naj govori o čebelnih boleznih in o medu. Rožič je predlagal, naj predsednik pismeno obvesti vse člane, da do svečnice prineso vosek, oziroma voščine, da bo lahko za časa izdelal satnice. Dalje se naroča novemu odboru, da v teku tega leta izkuša napraviti močan voz za prepeljavo čebel. — Polda, tajnik.

Podružnica v Guštanju je imela občni zbor dne 26. februarja t. l. Izvoljeni so bili v odbor: Fran Rožej, za predsednika, Janko Rožman, za namestnika, Peter Močnik za tajnika, Adolf Sokol za blagajnika, Izidor Gomišček pa za odbornika. Za delegata za društveni občni zbor je bil izvoljen Peter Močnik. Društvo šteje sedaj 11 članov. Lani jih je bilo sedem. — Močnik, tajnik.

Drobiž.

Avgust Bukovec.

Umrli je g. Jernej Ručigaj, predsednik podružnice v Kranju. N. v m. p.!

Cene medu. Uredništvo »Slov. Čebelarja« dobiva od članov našega društva prošnje za stalno objavljane prodajnih cen medu. Urednik je lani in predlanskim večkrat cene objavil, pa niso bile čitateljem nič kaj všeč. Dobil je celo več preprijaznih pisem z očitki, da ceno kvari, vse pa zato, ker objavljene dejanske tržne cene niso bile v skladu s prodajnimi cenami, ki si jih nekateri žele in tudi poizkušajo doseči.

Res je, da vsi produktivni stanovi streme po čim boljšem vnovčenju svojih pridelkov in proizvodov. Praksa pa kaže, da producent nikakor ne more uravnati prodajnih cen tako, kakor njemu prija. Čestokrat je primoran blago prodajati pod resnično ceno. To mora storiti zato, ker množina (in kakovost) pridelanega blaga, oziroma živahne ali pa majhne ponudbe na trgu, vplivajo na ceno in jo tako rekoč

določajo proti producentovi volji. Čim več je blaga, tem slabše so cene. Tako je bilo in bo ostalo. Ali naj bo baš za čebelarje izjema? Letos pred velikonočnimi prazniki so prodajali v Ljubljani a j d o v m e d na drobno po 19 do 22½ Din. Nekateri so zahtevali tudi višje cene, pa niso ničesar prodali. Posledica je bila, da so leteli očitki o kvarjenju cen vse navzkriž. Poznamo trgovca, ki je kupil na Stajerskem dober ajdov med po 15 Din kg na debelo, drugi je pa plačal za enako blago 18 Din, tretji pa celo 19 Din 50 p. Kaj pomaže torej, če objavlja »Slov. Čebelar« tržne cene, ako se pa po njih ne ravnamo sami niti čebelarji. Ali moremo potem od kupcev zahtevati, naj podpirajo čebelarje, če pa ti sami cene kvarijo. Da bo stvar še bolj jasna, moramo povedati, da so celo med organiziranimi čebelarji grešniki, ki »kvarijo« ceno. Sploh je pa vprašanje glede cene medu poglavje zase, ki se zanj premalo zanimamo in o njem pre-

malo razpravljamo. Posvetiti mu bomo morali več pozornosti. Za svojo osebo sem pa trdnega mnenja, da bodo najboljši nasveti in najlepši sklepi ostali samo na papirju.

Pa še o cenah vosku. Vosek ima bolj stalno ceno. Trenutno ga primanjkuje in bo naš blagovni oddelek moral višje cene plačevati nego doslej, če ga bo hotel dobiti. Zaradi tega bodo tudi morale prodajne cene za satnice »poskočiti«. Tudi glede voska velja: malo blaga — visoke cene. Kam je šel lanski pridelek? Ajdova letina je bila še dosti dobra in pričakovali smo, da za vosek ne bo zadrege, pa je in vse kaže, da bo še večja.

Nove ugotovitve o nosemi. Dr. Leuenberger razpravlja v »Schweiz. Bienenztg.« št. 2, l. 1928., o tej bolezni in navaja, da razlikujejo v Švici nosemo težkega in nosemo lahkega značaja. V Švici je izmed 100 primerov bolezni 90 primerov lahkega značaja. Taki panji prenesejo bolezen skoraj brez posledic in tudi nič manj ne naberejo nego popolnoma zdravi. Ameriški čebelarški znanstvenik Philipps pa sploh dvomi, da bi bila zajedalka, ki povzroča nosemo, vzrok tej bolezni in meni, da je nosemo pripisovati prej slabemu prezimovanju in slabi hrani.

Vsiljuje se mi vprašanje, ali nimajo morda čebele nosemo že stoletja, pa čebelarji niso vedeli zanj, oziroma so si nosemo podobne bolezenske pojave razlagali z — grižo. Vsekakor je nosema prav trd oreh za raziskovalce čebelnih bolezni in še vedno niso pojasnjena vsa vprašanja, ki se sučejo okoli vzroka za pojav bolezni.

Velika prednost A.-Ž. panja v krajih, kjer gospodari gniloba, tiči v načinu čebelarjenja v tem panju. Pri predstavljanju (prevažanju) je čebelar prisiljen, da pregleda vso zalego, ker išče matico. Baš ta prisilni pregled ima pa to prednost, da se čebelar hočeš nočeš prepriča o zdravju zalege. Pri predstavljanju opazi vešče oko vsak pojav bolezni tako rekoč že v kali. Čebelar potem lahko poskrbi, da se bolezen ne more udomaćiti. Drugače je pa s panji drugih sistemov. Čebelar ni prisiljen pregledavati zalego, in tega tudi ne stori, ker taka dela kaj radi opuščamo, če ni sile. Baš zaradi tega se pa pri nas gniloba najbolj tam širi, kjer nimajo A.-Ž. panjev, oziroma kjer panjev ne predstavljajo. V ljubljanski oblasti je ta bolezen izginila z gerstungovci, francoskimi panji in dunajčani hkrati. Prej je bilo mnogo, sedaj je skoro nepoznana. Naj čebelarji ne smatrajo teh besed za reklamo za A.-Ž. panj. Navajam le suha dejstva. Vseeno je, kakšnega sestava je panj,

da le čebelar v najbolj kritični dobi maja ali pa junija meseca čebele temeljito pregleda.

Brez matice? Letošnjo zimo mi je postal neki A.-Ž. panj zelo nemiren. Že koncem decembra meseca lanskega leta je začel šumeti in jokati tako, da sem bil nazadnje trdno uverjen, da je izgubil mater. Nemir je trajal do srede februarja meseca in se je večal od tedna do tedna. Po prvem trebežu se je pa panj kar mahoma umiril. Osupnil sem. Prvega solnčnega dne sem ga pregledal in dognal, da ima matico in tudi precej zalege. Zakaj se je razburjal? Zato, ker ga je žeja trla. Takoj ko so čebele prišle do vode, je bilo zadrege konec. Ali me ni pošteno potegnil? Dober nauk tistemu, ki meni, da se mu ni treba ničesar več učiti!

Invertni sladkor — sacharosa. Te besede čujemo večkrat, kadar je govor o medu, pa marsikdo ne ve, v kakšni zvezi so. Med se stoji v glavnem iz grozdnega, sadnega in trsnega sladkorja. Mešanico prvih dveh sladkorjev označujemo s skupnim imenom invertni sladkor (po domače: žlahtni sladkor, ki so ga čebele predelale iz sirovih sladkih sokov). Poleg invertnega sladkorja je pa skoraj v vsakem medu nekoliko trsnega ali sacharose.

V medu je povprečno do 75% sladkorja, od tega približno 70% invertnega, 5% pa sacharose. Čim manj je te v medu, tem finejši je.

Beležimo kot kronisti. V češkem »Včelařském kalendáři« za l. 1927. je članek o čebelarstvu v Jugoslaviji. Ni nam znano, kdo je dal podatke pisatelju članka, vemo pa, da je članek precej površen in netočen. Pisec je slovensko čebelarstvo in slovenske čebelarje popolnoma prezrl in jih ne omenja niti z besedico. Smo skromnega mnenja, da tega ne bi smelo biti. Neznani pisatelj bržkone niti ne ve, da žive v Jugoslaviji tudi Slovenci in da cvete v njih ožji domovini čebelarstvo že od pamtiveka.

Listnica uprave.

Nabirajte nove člane. Vse letošnje številke so še na razpolago. Z ozirom na reklamacije sporočamo, da pošljemo vsem novim članom list skupaj z novo izišlo številko.

Listnica tajništva.

Vse podružnice opozarjamo na zadnjo okrožnico. Podružnice naj čimprej ugođe prošnji. Seznam podružnic, ki ne bodo poslale zaprosenega materiala, bomo objavili v naslednji številki lista. Prosimo! V delu je napredek!

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol (zavitek)	5	—
Kadilniki (boljši)	60	—
Kadilniki	50	—
Čebelarska kapa s tkanino	45	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	25	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	35	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	55	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	25	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	14	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	12	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konzerviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran	—	—
Gonilo najnovejšega sistema s prečnim železom za točila	245	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	140	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1 kg z etiketo	4	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	2	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	950	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	1050	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	1070	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	1170	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	2700	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	20	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdélavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	40	—
Satnice, 1 kg	65	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	40	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic »Blitz«	40	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1.50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1.50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	4	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	6	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	36	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, močna, za 1 panj	—	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	120	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	15	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	28	—
Klešče za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarских potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.